

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. IV. Infallibilitas Pontificis, & supra Concilium auctoritas non officit
Libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

quædam ex publicis tabulis Universitatum.

Ex hac rerum incertarum caligine Novatores attollentes caput, quidquid Pontificum & Episcoporum auctoritati contrarium machinantur, libertatum Gallicanarum fucò colorant. Nulla est amplius, si hos audimus, Ecclesiæ libertas, sed mera servitus, quâ laicæ jurisdictioni Christi Sponsa subjicitur.

De hac servitute anno 1614. coram Rege conquestus est Clerus Gallicanus. *Tantum abest, inquit Episcopi, ut Judices seculares justas Ecclesiæ Gallicanæ Libertates defendant, iisque regnum tuum ornent ac protegant, ut eas potius adeo densis tenebris involvant, ut quod in defensionem cedere oporteret, vertatur in oppressionem Ecclesiæ. Cujusce rei causa est, tum ipsa materia obscuritas, tum studiosa illa perplexaque suspensio, quâ animos in incerto tenent.*

Hæc Laïcarum Curiarum juris alieni usurpatio scriptori cuidam præbuit occasionem definiendi, Libertates Ecclesiæ Gallicanæ nihil aliud esse quàm *oppressionem jurisdictionis Ecclesiasticæ à Laïca, & depressionem auctoritatis Romani Pontificis à Clero Gallicano.*

§. IV.

Infalibilitas Pontificis, & supra Concilium auctoritas non officit Libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ.

Dominum de Marca iterum hac de re differentem audiamus. Sepositâ tantisper viri auctoritate, nemo sapiens argumentis ejus non vincetur. Solet, inquit, à *Marca de plerisque Pragmaticis hoc ferè præcipuum constitui Concord. Libertatis Gallicanæ Theorema, Concilium OEcumenicum*

Libel.
supplex
Regi obla-
tus art. 24.

Tract. de
Libert.
Gallic p.
39. Leodii
anno 1684.

menicum superius esse Summo Pontifice; unde sequatur nihil à Sedis Apostolica Præsulibus tentari posse, quod Synodorum Generalium definitionibus adversetur.... Attamen si cum bona Magistrorum venia, id quod sentio liberè profiteri liceat; existimo Libertates Ecclesiæ Gallicanæ hoc axioma non omnino niti. Qui Romani Pontificis odium in has Libertates concitant, id præcipuè urgent, eas alia ratione constare non posse, quàm Apostolica Sedis dignitate in eo maximè imminuta, quòd Pontifex Concilii Generalis auctoritati subjiciatur. Attamen hæc sententia, etsi in Schola Parisiensi & ceteris hujus regni Academiis certissima habeatur, in Foro apud nos non disceptatur; qui Libertates perinde tuemur, si de Concilii Generalis novis Decretis, ac si de Romani Pontificis Constitutionibus agatur. Quin etiam receptos mores & consuetudines Ecclesiæ Gallicanæ, nostro usui commodas, adeo retinemus, ut etsi Canone Concilii Generalis destituamur, quo illæ firmata sint, tamen ab iis nobis discedendum esse non censeamus. Quare non est quod hæreamus in ea regula, quæ Romanis stomachum movet, & quæ rebus nostris non prospicit, ut par est. Fruatur Summus Pontifex aut æquo jure cum Conciliis Generalibus, aut superiori: illud unum in Foro expendetur, an nova Constitutio, vel novum Rescriptum rebus Gallicanis consulat. Si receptos Canones vel receptos mores infringat aliquo pacto, ejus ratio non habebitur, nisi consensu publico accedente.

Dicamus quod res est. Si Decreta Pontificum Libertatibus suis contraria, ex eo præcisè capite admittere recusent Galli, quòd Papa non sit infallibilis; quo prætextu rejicere poterunt Decreta Concilii Generalis, quæ iisdem Libertatibus existimant contraria, quod variis Concilii Tridentini Decre-

tis factum arbitrantur? Quare si Generalis Synodi infallibilitate nullum putent Libertatibus suis adferri præjudicium, quid est quòd Pontificis infallibilitate terreantur?

Parum ergo libertates suas muniunt, si has Pontificum infallibilitate everti prætendant. Præterea si libertates hæc in sola opinione, Pontificem in rebus fidei definiendis fallibilem statuente, fundentur; fundamento nituntur admodum ruinoso. In sola Gallia hæc defenditur opinio, quæ ipsis etiam Gallis, Gersone & Majore fatentibus, ante seculum decimumtertium fuit ignota. Quin ad annum usque 1682. de Pontificis infallibilitate sententia in ipsa Gallia fuit communior: quo primùm tempore, ob turbas enatas, nonnullos Romam vexandi incessit libido. Gallisne utile foret & decorum fateri, S. Thomam, S. Bonaventuram, Cardinales Perronium, Richelium, de Rochefoucault, Doctores Duvallium, Mauderum &c. Patrem Thomassinum, ipsosque Cleri Gallicani Conventus, asserendo Pontificis infallibilitatem, Libertates Gallicanas funditus evertisse? Quod si ea ipsorum sententia iis libertatibus nihil offecerit, eccur tam invidiosè sine causa traducitur?

§. V.

Quanta sint auctoritatis, quos cen libertatum Gallicanarum patronos nonnulli suspiciunt.

Patronus earum Libertatum princeps habetur Gersonius, quòd Theologorum sit primus, qui Concilii supra Pontificis aucto-